

les exceptionel Forholdsregel, at den kun vil kunne retfærdiggjøres, dersom det var nødvendigt til at afværge et større Onde. Overhovedet er det klart, at man befinder sig i en Illusion, angaaende Bestaffenheden af det omraltte Afhængighedsforhold; der er vel et Forhold mellem Fabrikherren og Arbejderen, men det er et gjensidigt, og det kan ofte være Tilfældet, at Fabrikherren er ligesaa afhængig af Arbejderen som omvendt denne af Hvin. Men i ethvert Fald er det en Undersøgelse, man ikke engang behøver at gaae nærmere ind paa, da Forudsætningen jo har vist sig at beroe paa en Illusion, og Udvalget har derfor ogsaa foreslaaet, at den omhandlede Betingelse udgaaer, og at Census'en sættes til 2 Rd. Af dem, som svare over 1 Rd., men under 2 Rd., svarer det største Antal et Stattebeløb, der kommer nær til 2 Rd., men dette erlægges efter de nærværende Forhold til Linae Commune, og der er aldeles intet Spørgsmaal om, at disse samtlige og maaskee nogle faa til vilde ved den første communale Rigning komme til at svare 2 Rd., hvilket taler for, at man holder sig til det fra først af foreslaaede. Forøvrigt har Udvalget ikke fundet Noget i de nu foreliggende Paragrapher, der gjør en Forandring tilraadelig, og, tro sit Princip, ifkun at foreslaae, hvad der kan ansees for nødvendige Forandringer, har man kun indstillet til Thingets Antagelse, hvad der kan betragtes som saadanne:

Indenrigsministeren: Det er allerede bemærket af den ærede Ordspører, at i det oprindelige, fra Regjeringen udgaaede, Udkast var Census foreslaaet til 2 Rd. Da nu efter de meddeelte Dplysninger den Grund er bortfalden, hvorfor Landstinget henstillede en Forhøielse til 5 Rd., hvorpaa Regjeringen gik ind, vil der fra Regjeringens Side aldeles intet være at erindre imod, at man vender tilbage til den af samme oprindeligt foreslaaede Census af 2 Rd. Hvad angaaer Bestemmelsen om et fast bestemt Leiemaal, da sjonner jeg ligeledes ikke rettere, end at det er tilstrækkeligt godt gjort ved de givne Dplysninger, at denne singularare, overordentlige Begrændsning er overflødig. Ministeriet kan saaledes ikke have

Noget at erindre mod det stillede Endringsforslag.

Da Ingen videre begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

1) Udkastets § 2 (See Anhang Sp. 75) vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

2) Udvalgets Endringsforslag til § 3:

„at 5 Rd. forandres til 2 Rd.“ vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

3) Udvalgets Endringsforslag til § 3:

at Ordene: „saaledes at den . . . Dplysning“ udgaaer, vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

4) Udkastets § 3 med de nu vedtagne Forandringer, saalydende:

„Udvalget af Medlemmer til Communalrepræsentationen er enhver af Byens Beboere berettiget til at deeltage, som holder egen Dug og Diff og er 25 Aar gammel, har svaret kommunale Afgifter, derunder indbefattet Bidrag til Fattig- og Skolevæsenet, i det sidste Aar til et Beløb af ikke mindre end 2 Rd. og har havt fast Bopæl i Kommunen eet Aar. Saadan Valgret tilkommer imidlertid ikke den, der er sat under Børgemaal, eller hvis Bo er under Opbud- eller Fallitbehandling, eller som igrigt er undergoven nogen Retsforfølgning, der efter Loven betager ham Raadigheden over alt sit Gods, og endeligen ei heller den, som ved Dom er funden skyldig i nogen, i den offentlige Mening vanærende Forbrydelse, eller er sat under Tiltale for en saadan Forbrydelse, og ikke ved endelig Dom er bleven aldeles frifunden for samme. Medlemmerne af Communalbestyrelsen kunne vælges blandt alle de Valgberettigede. Ascendenter og Descendenter kunne ikke paa een Tid have Sæde i Communalbestyrelsen.“ vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

5) Udkastets § 4 (See Anhang Sp. 75—76)

vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.